

Öptüm Alnından

– CananKorkmaz · 21 Temmuz 2012

Onu en çok düşünmediğin zaman
Daha çok senindir yalnızlık
Dudakların başkentidir sevdamin
Her baktığımda farklı bir renk
Saçların doğduğum şehrin asi rüzgârı
Ve ellerin
Her terk edişimde koşarak geri döndüğüm evimdir...

Aheste siner kokun ve hiç çıkmaz tenimden
Yavaş adımlarla oralı olmamış gibi yaparım
Gözlerim hiç dokunmaz belki gözlerine
Hep başkalarındadır ilgim
Oysa tüm zaferler senin
İtiraz etmez dudaklarım dudağına götürüldüğünde
Ve hiç konuşmadan kapanır
O senden kaçan gözlerim
İşte oracıkta itirafımız olur kalp atışları
Soyunur tansiyonumuz...

Hiç çekme ellerini tenimden
Bir an bile nefes almama müsaade etmesin
Yüreğiyle öpüşen ellerin
Sakın giyme eldivenlerini bu gece
Çıplak kalsın yalnızlığım kadar
Bulaşıcı bir hastalık tesiriyle
Sükûta ersin çoğalmadan içimi söndüren kalabalık
Sana doydukça vazgeçeyim
Bir başına kalmalardan
Kalıp da beynimi firar ettirmelerden
Körpecik sancılarım olsun alev topları
Bir sende, bir bende...

Dilini dehlizlere bölüyor nefesim
Yok vazgeçmek veya ertelemek bu finali
Artık ölüm yağmuru dokunuyor penceremize
Buğusundan kalp çizdim tutarak ellerini
Bir sana ,bir bana...

Tehlike yok, öyle sığ bir denize saplanmışım ki
Sen gelmeden açılmam,
Uzaklaşamam sahilden ardıma bakmadan
Su soğuk dersem örter ruhun tenimi
Tut, sakın ayırma nefesini
Zamanı değil, ama bölebilirsin ikiye beni
Senden önce, senden sonra...

Bir tek sen
Kimsesiz olmadığımın ispatıdır
Aynı rüyayı güneşin farklı gülüşlerine bulayan

Sen şimdi uyu
Öptüm alnından...

Canan Korkmaz / İZMİR